

СТУДИИ НА СЛУЧАЈ - ГРАЃАНСКО ПРАВО

1. Предлагачот ЈУ МЦСР бара изрекување на привремена мерка за заштита од семејно насилство така што на сторителот да му се изречат мерки - да му се забрани да се заканува дека ќе стори семејно насилство врз сопругата, да му се забрани да ја малтретира и вознемирува, да му се забрани да се приближува до нејзиното работно место и да му се нареди на сторителот задолжително лекување во ЈЗУ Психијатриска болница Скопје оддел за алкохолизам. Времените мерки да траат една година од денот на донесувањето. Во постапката било констатирано дека жртвата и сторителот биле во брак и имаат една малолетна ќерка. Недоразбирањата помеѓу сопружниците започнале од 2011 година кога сопругот престанал да работи и почнал почесто да конзумира алкохол, од кога почнало и семејното насилство, најпрво психички со закани навреди, погрдни зборови, и сериозна закана врз животот а потоа и физички напад удирање со раце по тело и глава.
2. Со предлог на МЦСР на Град Скопје се бара издавање на временна мерка за заштита од семејно насилство кон сторителката и тоа забрана да се заканува дека ќе стори семејно насилство, забрана да ги малтретира сопругот и нивните малолетни деца и задолжително лекување во ЈЗУ Психијатриска болница Скопје - оддел за алкохолизам. Времените мерки да траат една година од денот на донесувањето. Во постапката било констатирано дека сопружниците биле во брак од 1997 до 2010 година во кој брак имаат изродено две малолетни деца. По разводот на бракот малолетните деца биле доверени на чување воспитување и делумно издржување на нивниот татко. Несогласувања помеѓу сопружниците се појавиле по вработување на сторителката во 2008 година. Кога работела ноќна смена се враќала дома во раните утрински часови во алкохолизирана состојба и вршела психичко насилство врз сопругот и нивните деца на начин што ги трескала вратите, зборувала гласно на мобилен, понекогаш пуштала гласна музика и пеела. Сопружниците меѓусебно се обвинувале и напаѓале, сопругот барал таа да се лекува од зависност од алкохол, а малолетните деца започнале да ја избегнуваат мајката и ја прекинале комуникацијата. Во 2009 година била упатена во ЈЗО психијатриска болница Скопје, но лекувањето било неуспешно поради нејзино одбивање. И по разводот таа продолжила да живее во истиот дом со сопругот и децата, продолжила секојдневно да се доведува во алкохолизирана состојба и ги принудувала децата да и купуваат алкохол како и да ги вознемирува. Не водела грижа за домот, потребите на децата и училишниот успех.
3. Оставителот ДМ починала 1991 година. Оставителката била прва сопруга на сега покојниот и сопруг ЦМ кој починал во 2012 година. ЦМ во 2011 година стапил во брак со ВМ од Скопје. Нотарот признал законско наследување и на последната сопруга на сега покојниот ЦМ поради тоа што ЦМ ја надживеал оставителката ДМ. Приговор против решението на Нотарот изјавиле учесниците, трите ќерки на оставителот ДМ, нивната мајка, како и ВМ втората сопруга на нивниот покоен татко, во врска со наследните делови.

4. Нотарот донел решение за прекин на оставинската постапка до донесување на одлука по поведен управен спор, во врска со право од областа на денационализацијата. Управната постапка се уште не била завршена и дека се уште постои претходно прашање по поднесена тужба од учесниците.
5. Со договорот за распределба и отстапување на имотот за време на животот оставителот го распределил имотот помеѓу своите наследници, сопругата и децата. По неговото составување дошло до развод на брак помеѓу отстапителот и неговата сопруга